

מיכתבים

השר לא התערב

על חקירת דויד אפל על-ידי המי-
שטרה (אני המצאתי את דויד
לוי!), העולם הזה 31.5.89.

כתבה מצוטטים דבריו של אברהם אפל,
ולפיה החקירה נגד בנו, דויד אפל, נעשתה
משקולים פסולים וכיוצא בזה. ככיר.
כתגובה לשאלה של כתבת העולם הזה צוטט
אברהם אפל באומרו: "הגורם הכביר הוא מאה
אחוז חיים ברילב".

דברים אלה הינם שיקריים. העובדות אינן
נכונות, מסולפות וחסרות כל בסיס, ויש בהם
כדי לגרום לפגיעה ברמותו של שרימיש-
טרה, חיים ברילב.

חקירת המישטרה בנוגע לחשדות נגד
דויד אפל היתה בעיקבות פירסום ד"ח מבקר
המדינה מס' 37, המדבר על משרד-השיכון
— מערכת חוט.

שרהמישטרה לא התערב בדרך כלשהי,
לא במישרין ולא בעקיפין, בפתחת החקירה,
בניהולה ובכל הקשור בה.

רפי לוי, דובר משרד-המישטרה,
ירושלים

פירסומת לשירסומת

על עיבדות מילה לועזית.

אני מציעה לקרוא למילה "יוניול" שירסום,
שיר + פירסום, שאפשר גם לשרסם אותו.
וגם שירסומת הולך.

איילה בן-שמואל, תל-אביב

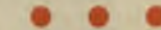
זבל וושינגטוני

על נבירה עיתונאית בפחייזבל
(עמוד הזבל), "עיתונות בע"מ",
העולם הזה 7.6.89.

מצנן אחר צודק מנחם גולן על שהוא מבקר
את אנשי העיר. שמצאו לנכון לנבור בפחי-
האשפה של ראש עיריית תל-אביב, אך, מאי-
דד, מן הראוי היה לספר, כי לא אנשי העיר הם
המצמיאן שיטת סיקור עיתונאית זו.

קרמו להם, בכמה שנים טובות, עיתונאים
של אחד העיתונים הנכבדים בארצות-הברית,
הווינגטון פוסט, שכמי פרשת ניכסון (ווסר-
גייט) לא טמנו ידם בצלחת, אלא טמנו אותם
דווקא בפחייזבל של אישי מימשל בכירים
מתוך תיקווה לגלות שם גיורי מיסמכים מר-
שיעים.

יונה קרבס, תל-אביב

לגרש ולעוף

על מאמנים ומנהלים (הרומאן
שלי עם המועל תל-אביב), העולם
הזה 7.6.89.

ברצוני להבהיר מיספר דברים בקשר לכת-
בתו של דויד שווייצר:

● אני הייתי מנהל קבוצת הכדורגל של
המועל תל-אביב בשנים 1986/87, אך בכת-
בה, בקטע שבו אני מוזכר, מתייחס שווייצר
לשנת 1985, שבה מנהל הקבוצה היה רב גלי-
עד.

● כנראה שזיכרונו של שווייצר כגד בו,
בעניין אלי כהן והקנס. הוא ביקש ממני, בתור
אוהד הקבוצה, לעזור לו ולגרש את ההנהלה
הפוליטית.

● ולכסוף, אם לי היה שווייצר אומר
"לעוף מפה", הוא היה עף הביתה עוד באותו
יום.

גד תבור, תל-אביב

ומשם נדר הסיפור לעיתונים אחרים בעיר. גם
ראיונות סנסציוניים קודמים של ברק —
למשל עם רפי איתן, ערנאן האשוקג'י ואן
פולארד — לא עוררו בניוירוק תשומת-לב
רבה כזאת.

ענת

באוטובוס

בכל פעם שחבר-מערכת העולם הזה
זוכה בהצגת תצלומי כתערוכה בעלת
יוקרה, כולנו משתתפים בשימחתו.

תצלומיה של ענת סרגוסטי כבר הוצגו
ככמה תערוכות — בין השאר בכינאלה
הראשונה בעיר-חרוד ובתערוכת "הצילום

דנה ברק, תצלום הזה

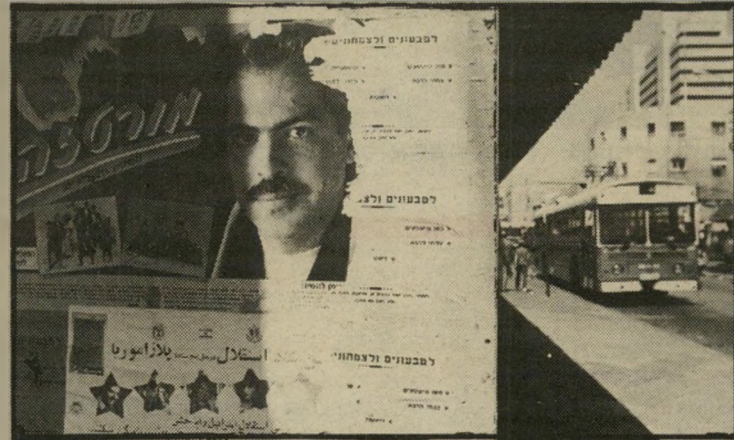
דנה ברק

המומה בניוירוק

הישראלית" בהאמבורג. כשבוע שעבר הוצגו
בתערוכה במוסיאון חיפה. יחד עם תצלומיהם
של ארבעה אמנים אחרים.

התערוכה נושאת את השם "עם אחר", ר'
הוא אכן בא להציג את רבגוניותו של העם
הישראלי — החל בעילית החברתית בקיסרי

יה (יוסף כהן) וכלה בתנונה מזורחת (בועז
לניר), עבור בשורות מילואים (דניאל חכים)
ובקניון (רון סלומון). ענת בחרה בתחנה המר-
כית של תל-אביב, ותצלומיה משקפים את
הציבעוניות של החיים השוקקים שם — חייל
חמוש מתנשק עם חברתו, עוברים ושבים
תחת שלט של סרטמין, קצנן מוסתר, מושיט

"התחנה המרכזית" של ענת סרגוסטי
איזה מין עם

יד, אמנות-הצילום משקפת את המציאות
ומעצבת אותה מבחינה אסתטית.
הרכב צלמים מעולים התחילו בדרכס מעל
עמודי העולם הזה. כשם ששבועון זה חולל
מהפכה בציילום העיתונאי הכתוב, כן חולל
המהפכה בציילום העיתונאי בארץ. כיום יכולה
העיתונות הישראלית להתחרות בתחום זה
עם מיטב העיתונים בעולם — ואני מקווה כי
העולם הזה יהיה גם להבא החלוץ בשטח זה.

א.א. א.א. א.א.

לזוג. צעיר אחד אמר: "בקרב אולי תציעו
גישה, כמו שנהוג ביפאן."
רעיו למנכ"ל החדש, דויד גרשונוביץ.

ברק

בניוירוק

חידה: איזו כתבה של העולם הזה עורר
רה בזמן האחרון את המהומה הגדולה ביותר
בעיר ניוירוק?

ניתוח התוכנית המדינית של יצחק שמיר?
כתבה על שיחות ארצות-הברית-אש"ף? לאר'
דווקא. אלא הראיון שהעניקה אסתי לאורר

לרפנה ברק (העולם הזה 24.5.89).
ולא רק מפני שהיא זה ראיון ראשון מסוגו,
מצד אשה חשובה שמעולם לא העניקה ראיון
לכליתיקסורת ישראלית. אלא בגלל הצהר

רותיה של הגברת הקשישה.
העיתון ניוירוק פוסט קיבל מכתבו היש'
ראלי תרגום מלא של הראיון. מיד לאחר מכן

החל הטלפון הטראנסאטלנטי לפעול. תריסר
שיחות-טלפון הגיעו אלי, במיספר דומה לרפ'
נה ברק עצמה. הכתבים הניוירוקים הפציצו
אותנו בשאלות.

תרמה למהומה העוברת שבנה של אסתי
לאורר, רונלד, הוא מועמד רפובליקאי לתפי-
קיד ראש עיריית ניוירוק. זהו תפקיד נכבד
מאוד — בניוירוק יש יותר יהודים מאשר
בכל ישראל, ואוכלוסייתה עולה פי שלושה
או ארבעה על זו של מדינתנו.

לויא י'קי.

השינויים שחלו באחרונה כמתכונת ה-
עולם הזה — הם רק בתחילתם — מעוררים
סקרנות רבה. על כך יכולנו לעמוד השבוע
כצורה המוחשית ביותר.
כמיסגרת שבוע הספר, מיסג העולם הזה
את הרוכן שלו ליד מדרגות בניין העירייה,
ככיכר מלכי ישראל בתל-אביב. (בעבר בילי-
תי כמקום הזה הרבה שעות, בהפגנות שונות.)

הרוכן ב"שבוע הספר"
למה לא נישאה?

המטרה המיידית של הרוכן היא לרכוש
מנויים לשבועון במחיר מוזל. מי שחותם על
המנוי מקבל בו במקום את הגליון הראשון,
וכך גם מי שחותם על גליונה שבה הוא מבקש
מידע נוסף על המיבצע. המנויים יקבלו עתה
את הגליון בניתם ביום הופעתו.

אבל נראה כי הרוכן משמש מטרה נוספת:
לספק את הסקרנות, שהתעוררה באחרונה
לגבי העולם הזה. האנשים מתרשמים מן
המתכונת החדשה של העיתון, שואלים על
הכותבים החדשים והמדורים החדשים.

כמוקד לזיכוחים משמש, בין השאר, המי-
דור "ריעה אחרת". יש המביעים סיפוק מכך
שיש עתה מגוון רחב יותר של ריעות בשכור
עון. אך יש גם השוללים תופעה זו, ואיש אחד
אף הכריז בזעם כי "אורי אבנרי מכר את ניש'
מתו לשטן תמורת מיליון דולר".

על דפנות הרוכן מודבקים שערים ועמר
דום של השבועון, ואלה מעוררים גם הם ויכר
חיס ותגובות שונות. מעטים נשארים אדי-
שים. הוויכוחים בין העוברים ושבים, כינם
לבין עצמם, משמשים לפעמים זמן רב ומגי-
עים לטונות גבוהים.

אנשיהמינהלה הממונים על הרוכן, מרד'
צים מן התוצאות: עשרות רבות חתמו על
מנוי, מאות חתמו על גלויות וקיבלו גליון
חינם. מי שחותם על מנוי מקבל ארוחה-חינם